

къ това притура, що не токмо другытъ три Восточны Патріарси, но и Архієпископъ Българскій сѣщо така ся возводи въ свой чинъ, каквото и Цариградскій Патріархъ. Ето исты Кодиновы слова: „Съ подобенъ начинъ, сирѣчь подобно Цариградскому Патріарху, и неизмѣнно быва провозглашеніе и назначеніе и на другытъ Патріарси: Александрійскаго, Антиохійскаго и Іерусалимскаго и не токмо на тыя патріарси, но и на Архієпископа Прими-Юстиніаны Охридскія и всея Българіи“ 88). Съ таковъ начинъ и въ пятнадесято столѣтіе нахождаме Охридскаго Българскаго Архієпископа не само независимъ и самостоятеленъ, но даже равнаго на Восточнытъ Патріарси и съ почести и съ власть. Защото ако Охридскій Българскій Архієпископъ беше былъ подвластенъ Цариградскому Патріарху, и ако беше му давалъ смѣтки за управление на Охридо-Българската церковь; то съ нищо не щеше да ся отличава отъ простытъ Митрополиты и Архієпископы, които са носили токмо една титла по извѣстность и главенство на градищата, и производството негово въ архієписконскій чинъ щеше да е подобно производству на послѣднытъ, които са ся рукоположили непосредственно отъ Патріарха и были подъ негово непосредственно вѣдѣніе. На противъ това, Архієпископъ Охридскій и всея Българіи ималъ е пълнъ свойъ власть и е могълъ во всякое време да ѣхъ простира надъ всичкытъ области, които Юстиніаново узаконеніе подчинява на Охридска Епископія. За това нѣщо ново свидѣтелство и новъ достовѣрность ни даватъ Лѣтописцытъ на Молдовскытъ Князеве, които лѣтописцы са утвърждаватъ на една преписка между Князя Стефана Воевода и Архієпископа Охридскаго Доротей, найдена въ рыдскій Българскій Монастырь. Така напрмѣръ: послѣ това откакъ Іоаннъ Палеологъ извади Молдовскаго Митрополита изъ подъ власть на Охридскіятъ Архієпископъ и

88) Codin de offic. palat. Cap. XX.